Regională
Hunedoara-Deva

SUMAR

În pag. 2:
CUM AȚI FOST PRIMIT LA LOCUL DE MUNCĂ?

DOMNIA AUTO-MOBILULUI

CADRU OPTIM PENTRU DEZVOLTAREA MULTILATERALĂ A SOCIETĂȚII NOASTRE

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5802 | 4 PAGINI — 25 BANI | MIERCURI 17 IANUARIE 1968

PROPUNERI PRIVIND ORGANIZAREA JUDEȚELOR ȘI A MUNICIPIILOR

Concretul și operativul la scara întregii țări

Cu deosebit interes am luat cunoștință de propunerile Comisiei centrale de partid și de stat privind organizarea județelor și municipiilor, rezultat al unor ample studii care vor asigura dezvoltarea neîntreruptă a construcției socialiste în țara noastră. Noua organizare administrativă a teritoriului țării va crea condiții pentru sporirea răspunderii inițiativei și operativității organelor locale de partid și de stat în rezolvarea multiplelor sarcini privind dezvoltarea armonioasă a tuturor zonelor. Măsurile adop-

MARIA RĂDĂVOI,
Bacău
deputată în Marea Adunare Națională

(Continuare în pag. a III-a)

Măsuri propice avîntului economiei și culturii

Prof. dr. ing. **Gheorghe Nițescu**
rector al Institutului politehnic Brașov

Cu deosebit interes am luat cunoștință despre propunerile Comisiei centrale de partid și de stat cu privire la organizarea județelor și municipiilor în concordanță cu hotărîrile istoricei Conferințe Naționale a P.C.R. de la 6—8 decembrie 1967. Ca dascăl, om de știință și cetățean, îmi exprim totala adeziune față de aceste propuneri care sînt puse în discuția publicului, urmînd ca, după aceea, să fie legiferate de Marea Adunare Națională. Documentele anterioare de partid au evidențiat necesitatea măsurilor propuse și cred că cel mai important considerent al împărțirii administrativ-teritoriale a țării este simplificarea aparatului administrativ, ceea ce va contribui la o mai judicioasă abordare a problemelor fiecărei unități teritoriale, la o mai bună rezolvare a problemelor cetățenilor comunelor și orașelor. Găsesc foarte juste și raționale criteriile care au stat la baza propunerilor pentru organizarea județelor și municipiilor. Astfel, județele formează unități echitabile și echilibrate din punct de vedere al populației, teritoriului, potențialului economic, tradițiilor istorice și cu reale posibilități de dezvoltare economică și social-culturală în viitorul apropiat. Orașele și comunele care compun un județ au cele mai bune legături feroviare și rutiere cu centrele de județ. Se înlătură unele anomalii care există acum, ca de pildă: locuitorii unor comune ca Bod, Feldioara etc., aparținătoare raionului Sf. Gheorghe, și ai altora, ca Întorsura Buzăului, Sita Buzăului etc. aparținătoare raionului Tg. Secuiesc care, ca să ajungă la centrul de raion, trebuie să treacă prin Brașov și să parcurgă distanțe mari. Dacă ne referim la teritoriul propus pentru județul Brașov se poate constata că acesta cuprinde localități care gravitează spre centrul de județ care realmente

(Continuare în pag. a III-a)

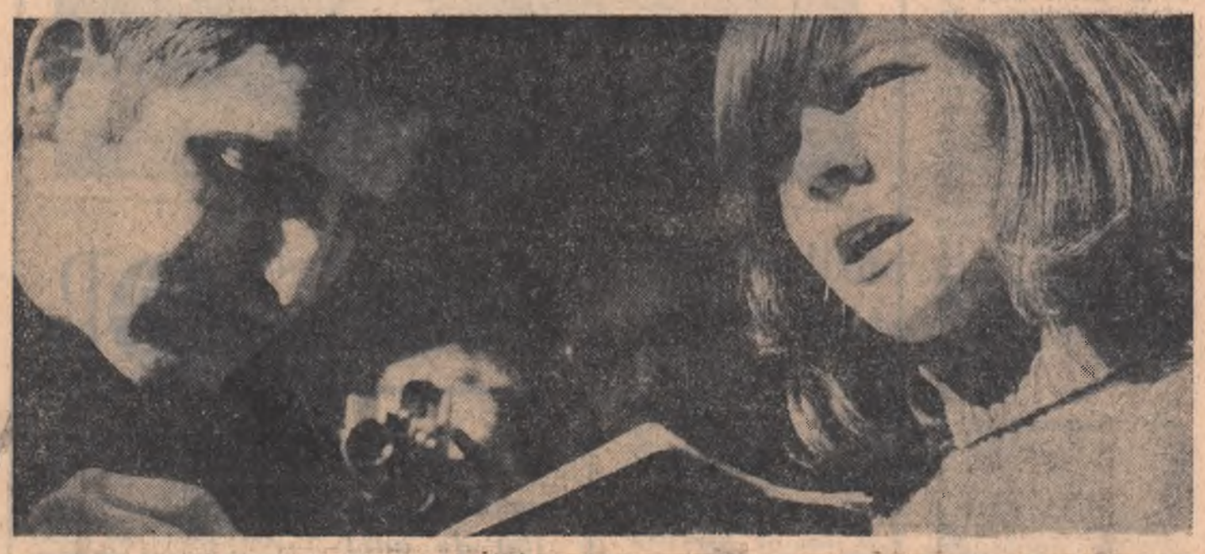

A 250.000-a tonă de alumină calcinată

Uzina de alumină din Oradea a elaborat cea de-a 250 000-a tonă de alumină calcinată. Datorită lucrărilor de extindere a capacității, cît și noilor măsuri adoptate în scopul organizării științifice a producției, uzina va livra în acest an cu aproape 30 la sută mai multă alumină calcinată decît în anul 1967, spor din care uzina din Slatina va realiza peste 17 000 tone de aluminiu.

(Agerpres)

EXAMENE

CU DREPTUL ȘI CU STÎNGUL

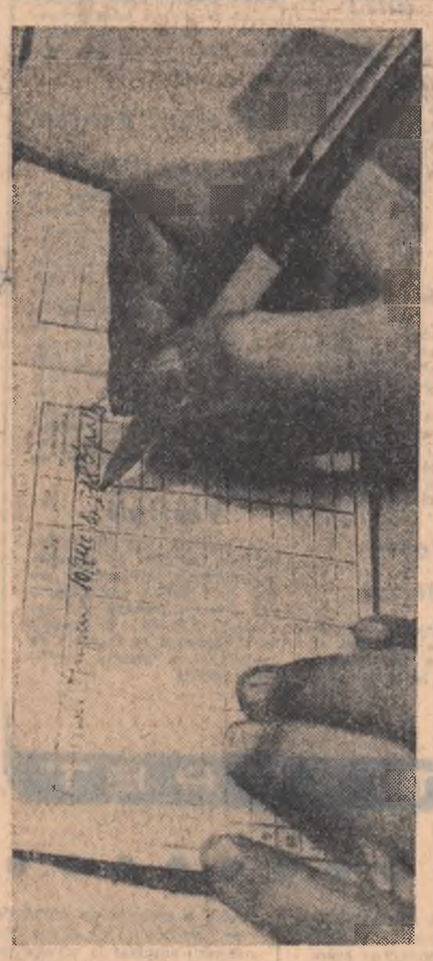

Foto: C. CONSTANTIN

O filă de calendar: 16 ianuarie, ora 8. Gama sentimentelor este dominată de trei „note": emoția, bucuria și — deh, se întîmplă! — trista, chinuitoarea înfrîngere. Gama rezultatelor se prezintă însă ceva mai variată...

Sesiunea de examene e un mare „spectacol" studențesc. Un spectacol de gală — pentru care studenții s-au pregătit (sau ar fi trebuit să se pregătească, unii dintre ei) un întreg semestru. Acum cortina s-a ridicat. În cronica primei zile de examene consemnăm cîteva fapte de natură să ne introducă în atmosfera febrilă a sesiunii:

● *33 000 de tineri — studenții anilor I — au primit „botezul examenelor". Studența le oferă un prilej real — și tentant — de afirmare.*

● *„Veteranii" — cei din anii V — sînt nostalgici: „A mai trecut un examen, a mai trecut o zi de studenție". Va fi rodnică această ultimă sesiune?*

● *Conversațiile studenților, interesantele, pasionantele și aprinsele lor conversații, se rezumă acum doar la trei replici: „Ce examen ai avut? Cînd îl dai pe următorul? Baftă!".*

În sfîrșit, cîteva „amănunte" care îndeamnă la reflecții:

● *„Decanul" face confesiuni: „Se știe, eu cer trei condiții esențiale — multe ore de studiu, perseverență și inteligență în gîndire. Sînt oare prea pretențios?".*

Răspunde studenta Alina Voicu, din anul

ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a III-a)

COCTEIL LA AMBASADA R. P. BULGARIA

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgaria, marți după-amiază, ambasadorul R. P. Bulgaria la București, Gheorghi Bogdanov, a oferit un cocteil în saloanele ambasadei.

Au participat tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Chivu Stoica, Ilie Verdeț, membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv, secretari ai C.C. al P.C.R., membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, reprezentanți ai conducerii unor ministere, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, generali și ofițeri superiori, oameni de cultură și artă, ziariști.

Au luat parte șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Cocteilul s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

SOSIREA UNEI DELEGAȚII A PARTIDULUI COMUNIST MEXICAN

Marți a sosit în Capitală o delegație a Partidului Comunist Mexican, condusă de tovarășul Arnoldo Martinez Verdugo, prim-secretar al C.C. al P.C. Mexican, care, la invitația C.C. al P.C.R., face o vizită în țara noastră.

Din delegație fac parte tovarășii Antonio Morin, membru al Prezidiului C.C. al P.C.M., și Jose Luna, membru al C.C. al P.C.M.

La aeroportul Băneasa, delegația a fost întîmpinată de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

(Agerpres)

SCRISORI NATALE

Talienii

A. I. Zăinescu

E vechi, depărtat în memoria timpului neamul lor, al talienilor. Meșteri iscuși de poduri, poate că de la Traian încoace au rămas la Istru, migrînd în podgorie, aici unde piatra pare a se naște incontinuu, dezvelind albă dealurile ca niște oase imense de magmă, din ere adînci, geologice, cu umbră la mijloc de scoică și pești crucificați. Și poate că de-a-lungul secolelor, cînd romanii din prefurul Romei s-au numit italieni le-a rămas și acestora de dincoace de Dunăre, numirea magică de talieni. Dincolo de munți nu se știe ce este, mărturisea Herodot în ale sale însemnări, care mai degrabă sînt scurte povestiri istorice decît istoria însăși, nu se știe ce este zicea el din cauza albinelor. Bănuim ce avalanșă fantastică de aripi, ce zid imens de albine putea sta în calea cuceritorilor dacă nu se putea trece dincolo de munți, dacă nu se știa, ce e, în afară de acea „negură a veacurilor" cum o bănuiește, din lipsă de date, același străvechi istoric, dublat cum se vede de o fantezie de poet. Pietrarii însă, talienii, au putut cu timpul să izgonească albinele din știubeele lor din crăpăturile stîncii, să le îmblînzească unii și să-și schimbe apoi meseria, să apuce în loc de ciocan și daltă în mînă, sita de strecurat miere și ceară. Cei mai mulți au rămas credincioși însă vocației lor primare: pietrăritul. Prin ce împrejurare, din ce timp, unde începe rădăcina arborelui lor genealogic și de unde, nu se știe mai mult decît o bănuială, cert este însă că Grigore Talianu a fost toată viața pietrar, a făcut ziduri și a cioplit cruci, teici pentru păsări și stîlpi de poartă, trepte și mese rotunde cu un picior, rîșnițe și alte lucruri mai mici, dar de un farmec deosebit într-o curte, ca bile pentru ronduri la flori, capete cu aripi lîngă trepte, nișe pentru zid, țiitori de stîlpi pentru șoproane și cîte altele, cîte. Poate că oamenii asociindu-l

(Continuare în pag. a III-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Minidrama ultimei FEMEI CELEBRE

Pavel Aloanei

De obicei fix la ora șase treizeci intră pe poarta unei mici fabrici de piese de mecanică fină. Deși figura sa este de o banalitate dezarmantă, din întreaga ei făptură se degajă un „ceva", o atmosferă aparte aș zice, care o face să se deosebească vizibil de tovarășele ei de muncă. Nici pasul, nu atît energic, cît sigur de sine în mlădierea lui, nici o anume unduire — ci o trăire interioară la înaltă tensiune, după cum se va vedea, îi dau aerul acela neobișnuit. În atelier lucrează liniștită, spală în benzină niște piese mici ca niște bijuterii. Nu vorbește cu nimeni, e nouă de aproape numai un trimestru și toate fetele îi spun **Dumneavoastră** sau **Doamnă**. Ele nu știu despre ea decît că are o fetiță de școală, au văzut-o în cîteva duminici prin oraș cu ea, foarte elegante amîndouă și foarte vesele. E adevărat, eleganța **Doamnei** este cam prăfuită și ea derivă mai mult din felul în care știe să poarte hainele mult periate, cam prea lucioase de atîta călcat.

Am cunoscut-o întîmplător în orașul acela bănățean, în nici un caz Timișoara. Fusesem în mica fabrică și o remarcasem din motivele arătate mai sus. Ne-am reîntîlnit întîmplător pe stradă și, cînd am salutat-o incert, m-a oprit: **„Aș vrea să vorbesc ceva cu Dvs".** În cofetărie n-a vrut să intre: **„Mi s-a făcut silă de toate cofetăriile!"** Atunci ne-am plimbat pe aleile unui parc,

(Continuare în pag. a III-a)

În pag. 2
SOȚUL TĂU ȘOFEAZĂ?
foileton
de
NICUȚĂ TĂNASE

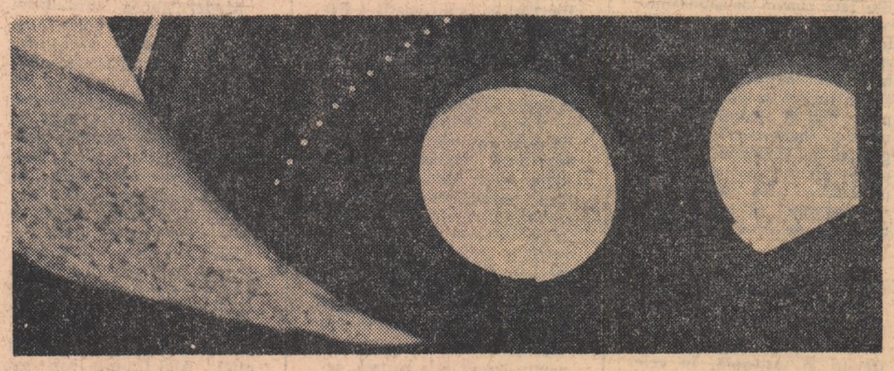

„Ochii industriei" Foto: ION CUCU

observator

ANONIMATUL PREMIILOR LITERARE

Ștefan Bănulescu

Ne apropiem de datele decernării unor premii literare, date tîrzii, cînd anul literar și-a așezat cărțile în stive, cînd editurile și revistele sînt mai dispuse pentru anticipații decît pentru retrospective, după ce interesul critic, cum e firesc, se îndreaptă spre noile perspective ale fenomenului literar, după ce publicul și-a consumat preferințele sau și-a prelungit ezitările, amînîndu-și, cu încă un an, așteptările. Chiar tîrzii, datele decernării premiilor nu sînt cunoscute precis, pot fi la începutul sau la sfîrșitul lui februarie, în martie, uneori în aprilie. Dacă datele întîrzie în imprecizie, pot da sentimentul că premiile se acordă pentru a fi acordate totuși. sensul lor riscînd să se piardă între dubiu și formalitate. E un adevăr banal că premiul literar nu privește numai o carte sau un autor. Relația cu gradul de intensitate sau cu acalmia fenomenului literar, cu competiția febrilă a editurilor în selecția de autori și cărți sau, dimpotrivă, cu uniformitatea editorială, relația cu opiniile critice calde încă și cu ambiția de identitate și de atitudine a revistelor — sînt lucruri pe care un premiu literar le poate reprezenta mai bine cînd e decernat la timp, constituind pentru anul literar respectiv un reper de existență specifică, un punct nodal al datelor interioare de viață cultural-literară. Nemaivorbind de titlul de prestigiu pe care o instituție de cultură sau alta și-l fac acordînd în-

(Continuare în pag. a III-a)

CUM AȚI FOST PRIMIT LA LOCUL DE MUNCĂ?

Ancheta în rîndurile tinerilor de la Combinatul de celuloză și hîrtie din Dej

Nu se știe de unde a pornit ideea. Dar, la urma urmei, aceasta prezintă mai puțină importanță. Fapt este că, cineva a gîndit într-o bună zi: „Ce-ar fi să-i adunăm pe toți absolvenții școlilor profesionale, muncitori tineri, de un an, doi, sau trei încrați în combinat și să-i întrebăm, așa printre alte chestiuni, despre munca sau calificarea lor și de un alt lucru: despre viața pe care o duc, unde dorm, unde mănîncă, ce citesc, unde dansează, ce filme văd ș.a.m.d.?". Zis și făcut. Nouă, nu ne rămîne decît să consemnăm în rîndurile de față cele ce s-au spus la o astfel de convorbire în ordinea și succesiunea pe care am găsit-o.

De la început cel care a întocmit procesul verbal consemnează: „Se simt bine în dormitoare. A fost mai prost cu frigul — nu se dăduse drumul la calorifer. Acum s-a dat". Dar părerea e contrazisă imediat de un tînăr: „Cu spălatul e mai prost. N-avem unde spăla o rufă, hainele de lucru. Ni le spălăm singuri. Combinatul are un loc unde se spală lenjeria din dormitoare. Ce bine ar fi dacă ni s-ar aproba și spălarea rufelor noastre acolo, nu pe gratis. Contra cost".

Discuția iese din cadrul strict gospodăresc, îmbrățișînd un aspect care, observăm, interesează un grup mai mare de tineri absolvenți ai școlilor profesionale.

„Seraliștii? Foarte greu. Ies din fabrică în grabă, merg la masă, vin aici la grupul social să se îmbrace și, fuga la școală. Cu toată graba mai toți întîrziem".

O intervenție: „Nu pot să-și ia în secții, hainele cele bune cu care merg la școală. Acolo nu le poți ține pentru că se îmbibă de praful și gazele emanate în procesul de fabricație. La școală nu ne vine să mergem oricum". Și o altă chestiune: „Seara ieșim de la cursuri la nouă fără zece. Trebuie să așteptăm aproape o oră. Dar e greșit zis așteptat. Sîntem obligați să ne pierdem timpul o oră pentru că autobuzul care merge pînă la grupul social vine numai la nouă și patruzeci. De altfel, e ultimul autobuz care vine pînă la dormitoarele noastre".

Aria discuției se lărgește: „Distracție? Combinatul nostru n-are nici un club. Are C.F.R.-ul și IPROFIL-ul cluburi în oraș, departe de aici. Dar acolo dacă vrei să joci un șah nu mai încapi de pensionari. Cîte 10—12 în jurul unei mese".

Se revine la dormitoare. Ne notăm: „Plătim cîte 50 de lei de căciulă. Ar putea să ne pună măcar un geam care lipsește de un an de zile. S-ar fi putut, de asemenea, ca în vara aceasta să se zugrăvească. Ușa de la cameră nu se închide decît trîntită". Ne-am putea apoi face și noi singuri cîte un ceai, o cafea. Ar trebui amenajată o încăpere să ne putem găti cîte ceva, să nu stăm cu miros de mîncare, cu alimente în dormitoare.

Probabil că cineva a întrebat ce face un cunoscut personaj ce s-ar fi putut îngriji de astfel de lucruri: administratorul? I se răspunde: „Desigur, vine pe aici. Îi simțim cînd vine pentru că sbiară și ne scoală din somn pe cei care lucrăm în schimbul de noapte. S-ar putea amenaja în grupul social o sală în care să fie o masă de ping-pong. Mingi, palete, plasă ne facem și noi rost. Și mai ales doleanța tuturor este să fie aici un televizor, un aparat de radio: mai știm și noi ce se întîmplă în lume. Ni s-ar putea răspunde că în apropiere de grupul social sînt vreo două televizoare. Nimic de zis. Unul e într-o sală care nu aparține combinatului (dar e deschis o dată la lună cînd vin șoferii) și unul la triaj. Cînd vrem și noi să vedem un program ce ne interesează sîntem dați afară pentru că se ține o ședință. Ce să facem? Nu-i clubul nostru și oamenii ne primesc numai atunci cînd au posibilitate".

„Spectacole nu prea. Vin foarte rar formații de muzică ușoară pe care o îndrăgim foarte mult. Și doar sîntem la 60 de kilometri de Cluj. Șosea asfaltată. În Dej sînt 2 cinematografe. În general vin filme bune dar aduc cu ele și neajunsuri. La un film bun e aglomerație mare. Dacă ai coastele tari reușești. Se simte nevoia ca la un oraș cu dezvoltarea industrială pe care a început s-o ia Dejul, numărul cinematografelor să fie mai mare decît al unui tîrg oarecare".

Discuția se întoarce la fabrică, punctînd unele lucruri nu tocmai în regulă. Un operator chimist de la mașina de hîrtie: „Vara nu e unde să se facă baie cu apă caldă. Rece e, dar caldă nu. Propriu-zis baie este dar lipsesc dușuri, chiuvete, oglinzi în vestiare, curge ulei de la o presă de sus". Un lăcătuș de la celuloză spune: „Nici vara, nici iarna nu se pot spăla oamenii ca lumea. Celuloza e cea mai mare secție din combinat și cu condițiile cele mai grele de muncă. E drept, în unele locuri din combinat sînt băi dar nu le îngrijește nimeni".

Ne amintim că trecînd prin secții am observat peste tot afișe avertizoare, tipărite frumos, în culori cu litere de o șchioapă: „LUCRĂTORI, LA IEȘIREA DIN SCHIMB, FACEȚI BAIE!". Cîtă ironie!

Grupul social e compus din cîteva barăci ale constructorului combinatului, destul de trainice. Tinerii au dat soluția unor posibile și necostisitoare amenajări. Ar putea conducerea C.C.H.-Dej să le satisfacă? Credem că da. Nu poate însă interveni cu nimic pentru că construcțiile nu îi aparțin. Proprietarul barăcilor — constructorul combinatului ar putea interveni aici dar n-are nici un interes: în barăci nu locuiesc oamenii lui. De la acest punct lucrurile par să nu mai aibă ieșire.

P.S. La toate cele de mai sus ne simțim datori să aducem o explicație. Un sondaj al conducerii uzinei, comitetului U.T.C. sau comitetului sindicatului, în rîndul tinerilor absolvenți asupra unor probleme de viață și de muncă asemănătoare celor de mai sus n-a fost făcut niciodată, deși au trecut cîva ani de la punerea combinatului în funcțiune. Cele scrise în rîndurile de față sînt însă perfect reale. Ele au rezultat dintr-o recentă discuție cu tineri de la Combinatul de celuloză și hîrtie din Dej.

I. BODEA

SOȚUL TĂU ȘOFEAZĂ?

FOILETON

de Nicuță Tănase

— Soțul tău conduce acum mașina?

— Nu, dragă, al meu e suferind, poartă ochelari de soare. Medicul i-a dat și adeverință că nu e apt pentru conducerea mașinii.

— Îți minte șoferul ăla care ne-a dus atunci la croitoreasă? Am apelat la mașina ta, pentru că șoferul meu era cu soțul în deplasare. M-a rugat să-l las pe el să ia mașina.

— Da... Au vrut să-l schimbe cei de la transporturi; un nesuferit șeful ăla de la transporturi! Am intervenit eu pe lîngă soțul meu... Se putea! Aurică, șoferul nostru, cu toate că era șofer, era un băiat cult. Citea, citea, și iar citea...

— Știu dragă! D-aia te-am și întrebat. Am stat atunci trei ore la croitoreasă și cînd am venit la mașină, am văzut pe fața lui un fel de regret că n-am stat încă pe atît ca să termine „Oameni și șoareci" de Steinbeck. Știe să aleagă și cărțile. Îți minte conversația mea cu el? Mi-a făcut o impresie colosală.

— Dar nu știi cum era la piață! Cît a fost el șofer la noi nu am călcat în piață. Se tocmea, draga mea, cu precupeții... Un ou care la stat costă un leu, el îl lua de la țărani cu 50 de bani. Cu zarzavaturile, la fel. Fructele, în special, le aducea aproape de pomană. Dar îi ajuta și el, cu mașina, pe țăranii din jurul Bucureștiului. Se sacrifica binelui Aurică! Pleca din garaj cu noaptea în cap, le-aducea mărfurile țăranilor în piață. Cînd nu aveam treburi cu el, se ducea și la nunțile lor cu mașina. Îi ducea pe miri la fotograf, pe naș. Era un băiat foarte bun, descurcăreț nevoie mare. Și aveam o încredere în el, tu... Tu cum stai cu mașina?

— Draga mea, foarte bine. Soțul meu stă bine cu sănătatea, nu poartă ochelari de soare. Așa că, vrînd-nevrînd, a trebuit să-și scoată carnet. Conduce el. Și eu am avut un șofer bun pe mașina întreprinderii. N-am de ce mă plînge. Știi cît îl regretă copiii mei? N-am văzut așa ceva! Plîng după el, ca după o rudă apropiată.

— Dar spui că-i bine fără...

— E foarte bine din alt punct de vedere. Înainte, opt ore pe zi, dacă nu și mai multe, nu-mi vedeam soțul, pe care știi cît îl iubesc.

— Ei!

— Acum îl văd cînd vreau în cele opt ore de producție. Îi dau un telefon și-i spun: „Dragul meu, am nevoie de mașină". Nu mai are șofer și așa e nevoie să vină el. Spune subalternilor că are treabă pe șantier și...

— Vai cît ești de fericită?!

Și amîndouă dau telefon la întreprindere după mașină.

DOMNIA auto-mobilului (II)

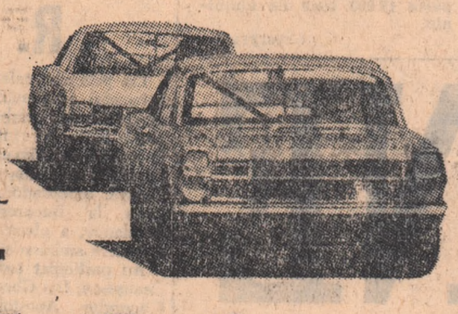

Argumentele unei radiografii

Împreună cu un lucrător al Direcției Miliției Capitalei am întreprins un raid în cîteva zone nodale din sistemul circulator al orașului. Iată constatările: ora 11.30 la barriera de pe șoseaua Alexandria, arteră importantă de acces în oraș, cu un pronunțat trafic internațional. Bariera lăsată pentru cîteva minute a adunat, de-o parte și de alta a ei 42 de autovehicule. Din registrul de evidență al cantonului numărăm gîturile de circulație produse în ultimele 24 de ore: 87 de întîlniri ale circulației rutiere cu impasibila barieră. Un elementar calcul (media unei opriri stabilită cu zgîrcenie la 10 minute) dovedește că șoseaua este utilizabilă pentru funcția ei rutieră aproximativ 9 ore din cele 24 ale zilei. Și aceasta cu prețul încălcării (printr-o tacită înțelegere la nivelul local) a regulamentelor c. f. în vigoare, care aplicate ad literam ar însemna aici staționarea în fața barierei la trenurile care vin de la Ciorogîrla de 21 minute (!).

Ora 13,15, halta Progresul, pe șoseaua Giurgiu. Ne întîmpină bariera coborîtă. Feroviarul de serviciu ne dă lămuririle necesare. Nici nu e nevoie. Abia a reînceput circulația rutieră și bariera și-a reluat poziția leneșă. E cea mai nenorocită barieră — continuă el. Se fac manevre foarte multe. Oprim deseori manevrele noastre ca să dăm drumul la circulație, altfel s-ar face convoi de autocamioane pînă la Bellu și în partea cealaltă pînă la Jilava. O situație de compromis s-a stabilit aici: mișcarea feroviară și cea rutieră se încurcă reciproc. Rod al acestui provizorat e și „legiferarea" unei ilegalități de circulație. Pe un panou pietonii pot citi negru pe galben: „Nu treceți pe sub vagoane ci numai prin gheretele de frînă". Ciudată recomandare.

La Direcția regională C.F.R. verificăm rezultatele sondajului nostru, adăugînd altele: la bariera din șoseaua Alexandria trec zilnic 90 de trenuri și (așteaptă, în cele mai dese cazuri) 4 320 de autovehicule; la bariera de pe șoseaua Domnești 90 trenuri și 1 440 vehicule, pe șoseaua Armata Poporului, în apropiere de fabrica de confecții 42 de trenuri (majoritatea tărăgănate de manevre) și 5 300 autovehicule; la o altă trecere feratră de pe aceeași șosea: 18 manevre și 7 500 vehicule; șoseaua Răzoare (lîngă Academia Militară): 42 de manevre 5 300 de vehicule. Lista poate continua. Reținem doar că în orașul București sînt peste 50 de intersecții, șosea — cale ferată și de regulă între limitele vechi ale orașului și noile cartiere dens populate construite în ultimii ani.

Incidente pe foaia de parcurs

Continuăm ancheta. Bulevardul Regiei, în apropierea podului Grand. Partea carosabilă are o lățime de 20 m utilizabilă practic doar pe două culoare (inclusiv liniile de tramvai) deoarece modernizarea drumului n-a atins și celelalte benzi. Debitul de circulație este aici de 407 vehicule pe oră într-un singur sens. Tracțiunea grea predomină; e una dintre puținele artere de acces în oraș impuse de restricția de circulație. Peste pod traficul e de aproximativ 300 traversări pe oră. Un incident la motorul unui vehicul blochează trecerea. Vociferări, nervi, timpi utili risipiți. În sfîrșit, circulația este restabilită. Continuăm drumul cu convoiul de mașini grele. Traversăm două dintre arterele principale ale orașului pe porțiunea Piața Buzești — Grigore Alexandrescu — Sevastopol — depoul I.T.B. Ilie Pintilie (aproximativ 1 200 m) în urma unui tramvai. Timpul? Aproximativ 18—20 minute. Pe sensul celălalt al intersecției bulevardului Ana Ipătescu (între Piața Romană — Piața Victoriei) traficul e de 638 de vehicule pe oră. Semaforul împarte frățește timpii morți. Generos! (Iminent, organizarea științifică a producției va atinge și exploatarea maximă a parcului de vehicule grele. Probabil că orarul lor de exploatare va împrumuta sistemul de circulație al liniilor I.T.B., de exemplu. Se vor prevedea vorace coeficienți de timp risipite pentru trecerile la barieră, accesul pe căile aglomerate de intrare în oraș?)

Dacă intri în oraș venind dinspre Ploiești pe varianta Buftea și vrei să ajungi la Chitila cu destinația Pitești trebuie să-ți continui drumul spre podul Constanța deoarece cei 3 km de șosea care ar scurta enorm drumul între cele două puncte, degrevînd circulația de pe Calea Griviței, arată apocaliptic. Vrei nu vrei intri în convoiul greoi cu mers de ihtiozaur ce se tîrăște spre podul Constanței. Urmăm și noi drumul. (Pe această arteră debitul mediu de vehicule între orele 7—9 și 17—19 este, pe ambele sensuri, de 1 782 vehicule, cu 31 la sută mai mare decît în 1965. Lipsa refugiilor de pietoni la stațiile I.T.B. prelungește artificios distanța. Numărăm nu mai puțin de 13 mașini grele stopînd cu o exasperare matematică la fiecare stație unde oprește un tramvai leneș. În plus notăm aici că refugiile pentru troleibuze, laterale benzii carosabile, nu pot fi folosite de acestea deoarece I.T.B.-ul n-a deviat corespunzător și liniile electrice aeriene. În sfîrșit, ajungem la podul Constanța. Panta carosabilă prezintă denivelări. Trecerea pe sub pod pe cîte un sens (imaginați-vă busculada unei pene neinspirate chiar la trecere!) este în prezent discriminatorie: vehiculele cu gabarit mare trebuie să facă calea întoarsă. După cîteva minute părăsim șoseaua Bucureștii Noi spre cartierul Jiului-Scînteia. Intrarea îngustă, trafic mare, firul de circulație labirintic. (O anomalie în proiectarea noilor cartiere obligă la soluții costisitoare acum: imaginați-vă un matur îmbrăcat în frac și lăsat cu picioarele goale sau sandale!)

Modernizarea circulației prin treceri denivelate începe să devină presantă: „nevoia unor urgente măsuri de modernizare — ne spune lt. col. A. Ștefănească de la D.M.C., — este deja acută. Dacă în prezent deschiderea unor ample șantiere pentru efectuarea acestor modernizări se mai poate face fără a perturba prea mult circulația în aceste zone, peste cîțiva ani, lucrînd sub sarcina unui flux circulator dublu sau triplu, prețul de cost al lucrărilor ar fi mult mai mare, iar circulația lezată vital". Aici timpul irosit azi se măsoară în bani grei mîine.

La Uzina de fibre sintetice de la Săvinești

Întîi tragi și apoi desenezi ținta?

Invazia... necesară a autovehiculului în viața orașului modern a început deja să producă profunde restructurări în însăși concepția proiectării urbane, a perspectivelor sale de dezvoltare. De fapt, ideea necesității corelării construcției de noi edificii în funcție de căile de acces era prezentă chiar și în studiul amintit, publicat în 1928. Refluxul în dinamica creșterii parcului de vehicule a fost însă liniștitor pentru edili, pentru ca perspectivele unui flux sporit și de lungă durată să producă presante obligații de modernizare a drumurilor. Am solicitat inginerului Nicolae Mărgărit de la Institutul de proiectări de gospodărire comunală, specialist în probleme de circulație, opiniile sale.

„În mod obligatoriu în materie de circulație trebuie să vorbim de o perspectivă mai largă decît în planurile de sistematizare edilitară urbană, deoarece planul de circulație determină de azi înainte, o serie de amplasamente mari care devin obligatorii dezvoltării unui oraș modern. Acest fapt este grevat la noi din cauza sistemului de circulație moștenit, cel radioconcentric, spre schimbarea căruia într-unul inelar s-au îndreptat strădaniile din ultimii ani. Zona centrală trebuie însă să simtă de-acum încolo degrevarea ei de circulația perimetrală a orașului. Zona centrală trebuie gîndită în legătură cu coroana perimetrală a noilor cartiere, cu precizarea traficului care trebuie sau nu să circule prin miezul său. Nevoia unor degajări tangențiale este reclamată de centrul nostru aflat la pragul critic. O a doua problemă esențială este modul de tratare a arterelor de penetrație în Capitală ca și sistemul de legături cu zona de distracție și de turism din sfera orașului. Din păcate, nu există încă decît foarte puțin figurat un plan de perspectivă de circulație bucureșteană. Acest fapt, cred, a dus la eliberarea unor autorizații de construcții de locuințe particulare sau de amplasare a unor obiective industriale în apropierea unor drumuri care vor fi supradimensionate peste cîțiva ani. Mă gîndesc la șoseaua spre Pipera, care ar putea deveni, printre altele, și o fericită arteră de degajare spre și dinspre Snagov. Lipsa acestui amplu plan atît pentru etapa imediată de dezvoltare cît și pentru perspectiva următorilor 10—15 ani, duce la soluții greșite, la lipsa unei documentații în rezervă, la soluția proiectelor elaborate în grabă, fără temeinică documentație. Un plan de circulație ar trebui gîndit ca un tot unitar, interdependent în cuprinsul lui, cu prognoza exactă, să zicem, a punctului critic care ar surveni în cutare loc, peste 10 ani. El trebuie să fie o partitură echilibrată pusă pe masa edilului-șef. În curînd incidentele de circulație într-o zonă a orașului vor avea intensitatea alarmantă a unei strangulări în sistemul de alimentație cu apă sau electrice, bunăoară. De aceea nu va fi timp de ședințe ale unor comisii, ci de mîna fermă a unui singur responsabil. Revenind la nevoia unui plan amplu și dimensionat prin prevederi științifice aș ține să-mi manifest dezacordul cu modul în care înțeleg unii acest lucru. Deseori, se cere documentația — cît mai grabnică! — în funcție de disponibilitățile bănești curente. Un plan de circulație trebuie să fie în primul rînd un plan de intenții — nu după capricii, ci după riguroase previziuni — mai larg deci, decît planul cifric, bugetar, curent".

Ponderea mereu sporită a perspectivelor în circulație în planul de sistematizare a orașului începe să devină o realitate înțeleasă de către edilii bucureșteni. Stă mărturie și înființarea de la începutul acestui an a unui atelier specializat pe asemenea proiectări. L-am solicitat pe șeful acestui atelier, ing. Pamfil Furtună: „Paralel cu înființarea acestui atelier a început să funcționeze o comisie de circulație pe Capitală iar de cîteva luni comisii similare la nivelul raioanelor. Chiar în preocupările noastre prezenta dezvoltare a rețelei stradale o facem pornind de la previziuni diferite față de trecut. S-ar putea spune că există o schiță de sistematizare cu principii elaborate în general urmînd ca în 1968 să fie definitivate pe baza unui studiu aprofundat pe Capitală: debite de trafic, sensuri ale acestuia, relația circulație — noi obiective, studii de fluxuri, prin sistemul distribuirii conducătorilor auto la intrarea în oraș sau în mijlocul său central a unor cartele și reținerii la ieșire, sau pe baza unor chestionare sumare de itinerar parcurs de aceștia. Pe baza acestui studiu de debit se poate stabili științific diagnosticul și prin metodologii moderne de calcul, prognoze.

În prezent, atelierul nostru lucrează la proiectul unui pasaj denivelat prin Piața Victoriei. Dar, repet, se simte nevoia unui plan general care să subsumeze circulația pietonilor, a vehiculelor, a mijloacelor de transport (plus soluția unui metrou sau a unui monorai).

...Căci a trage întîi și apoi a desena ținta nu este numai o întreprindere hazardată dar și păgubitoare".

VARTAN ARACHELIAN

ACTUALITATEA

MUZEUL DIN SALA GOTICĂ

În incinta bisericii „Trei Ierarhi" din Iași a fost organizat un interesant muzeu de obiecte de artă feudală. Sînt expuse aici fragmente din vechile picturi ale bisericilor „Trei Ierarhi" și „Sf. Nicolae Domnesc", și piesele unui faimos candelabru ce a aparținut domnitorului Vasile Lupu. Broderii lucrate cu fir de aur și de argint pe mătase și catifea. Se presupune că aceste autentice opere de artă ar fi fost realizate de doamna Tudosca, prima soție a lui Vasile Lupu. Ca mărime, concepție și elemente decorative. „Sala gotică" este unică între monumentele medievale similare din țara noastră.

În librării a apărut: „JAZZUL"

de ANDRÉ HODEIR

André Hodeir este unul din cele mai prestigioase nume din istoria jazzului, nu numai un creator de talent, un pasionat iubitor al jazzului ci și un critic care contribuie la precizarea teoretică a noilor tehnici, pledează pentru impunerea jazzului, pentru răspîndirea valorilor sale.

Săptămîna aceasta a apărut în traducere românească (semnată de C. Ghimpețeanu-Berindei și Gr. Constantinescu) una din cele mai interesante lucrări dedicate genului: ciclul de eseuri al lui André Hodeir sub titlul „Jazzul, oamenii și problemele".

Deși folosește un bogat aparat muzicologic, lucrarea reușește să ofere oricărui tînăr dornic să citească atent cîteva eseuri muzicale, o carte de maxim interes pentru a avea

o privire completă asupra evoluției captivantului gen muzical.

I. S.

Pelicula fotoamatorilor

Drumul telefericului

Foto: **BARTHA ARPAD**
Brașov

Vreți să faceți cunoștință?

Așa cum am promis, publicăm în rubrica noastră de astăzi, adrese ale școlarilor.

Pricop Nela, 17 ani, elevă în clasa a XI, Str. Alex. Lăpușneanu nr. 12 Măcin, reg. Dobrogea (schimb ilustrate și fotografii cu artiști).

Toma Dan, 17 ani, clasa XI, Str. 11 Iunie, Bloc 11 ap. 27 Sibiu, reg. Brașov (filatelie, muzică, sport).

Zaharia Mioara, 17 ani, Liceul Fetești, reg. București, (schimb de ilustrate, sport, cinema).

Rodica Gh. Bucur, 17 ani, comuna Cislău, raionul Cislău, reg. Ploiești (teme de literatură, schimb de ilustrate).

Stănilă Stancu, 17 ani, Str. 23 August nr. 36, Alexandria, reg. București (teatru, cinema, schimb de vederi).

Tănase Georgeta, 17 ani, anul II Liceul agricol Fălticeni, reg. Suceava (teme diverse).

Munteanu Constantin, 17 ani, Str. Gării nr. 63 Pașcani, reg. Iași (teme de sport, cinema).

Bobu Rodica, 17 ani, Str. Olga Bancic nr. 1 Bîrlad, reg. Iași, (schimb de ilustrate).

Florian Ion, 17 ani, clasa X, Str. Mihai Eminescu nr. 3—5 Tg. Lăpuș, raionul Lăpuș, reg. Maramureș (schimb de ilustrate).

Chindea Susana, 18 ani, clasa XI, Str. Gheorghe Doja nr. 117, Tg. Mureș (schimb de ilustrate și fotografii cu artiști, teme diverse).

Varietăți pe GLOB

În anul 2000 omul va trăi 100 de ani!

Cunoscutul medic american Maurice L. Tainter, a declarat că în jurul anului 2000 vîrsta medie a oamenilor ar putea să crească cu cel puțin 10 ani. „Dacă ritmul mediu de sporire a vîrstei omului, care a fost înregistrat în ultimele decenii, se va menține, spune savantul, în jurul anului 2050 vîrsta medie a omului va fi de 100 de ani".

Oaia furioasă

O oaie scăpată din abatorul din Charente (Franța) a semănat panică în oraș. Străbătînd în goană cîteva străzi centrale, și încurcînd circulația, a pătruns pe un teren de tenis, unde a întrerupt o partidă, apoi a rănit un polițist „temerar", care se încăpățînase s-o urmărească tot drumul.

Călătorie submarină

Un tunel feroviar submarin, în lungime de 36 km, se construiește în strîmtoarea Gaugaru, care leagă insulele japoneze Hokkaido și Honshu. El va scurta la jumătate traseul dintre orașele Aomori și Hakedate. Sînt însă necesare peste 2 milioane tone de ciment și 20.000 tone oțel pentru izolarea și etanșarea tunelului care va trebui să facă față unor solicitări puternice, din cauza schimbărilor vulcanice care au loc pe fundul mării.

Ochelari pentru noapte

Un inventator francez a pus la punct ochelari speciali pentru conducătorii de automobile care, în timpul nopții, înlătură inconvenientele provocate de farurile cu fază mare ale vehiculelor care vin din sens contrar. Pentru a crea adaptarea ochilor la o lumină bruscă și violentă, inventatorul a plasat în fața lentilelor ochelarilor două mici surse luminoase. O celulă fotoelectrică asigură automat gradarea intensității luminoase, în raport cu intensitatea luminilor ce se apropie.

Vestigii

În biserica din Muri (localitate situată în apropierea capitalei elveției) au fost descoperite vestigiile unei biserici romane din secolul al XII-lea. În prezent se procedează la lucrări de restaurare a acestui monument istoric.

PENTRU TINERET

BREVIARUL reporterului

Picasso pe gherghefuri din Săliște

E tînără, chiar foarte tînără. A coborît într-o toamnă cu turma din munți, cu sufletul încărcat de dor și neliniște și era pe vremea dinaintea baladelor și legendelor noastre. În serile de iarnă ce au urmat, s-a apropiat cu teamă și emoție de gherghefuri său și ghemul cu lîna de aur a fost lăsat să se deșire.

Covorul a făcut ocolul pămîntului ducînd peste meridiane mesajul unui popor milenar și al unei culturi milenare. Astăzi, mai des ca oricînd, covorul țesătoarei din Săliște se cere ca un articol rar și prețios, pe vestitele piețe ale Asiei și Europei, ale Americii și Australiei. Negustori vestiți, îmbătrîniți pe drumurile comerciale ale lumii, cer pașaport pentru Săliște, pentru a-și depune comenzile lor speciale pentru țesătoarele cooperativei de aici. În zeci de limbi ale pămîntului sînt exprimate într-un caiet modest admirațiile celor ce s-au oprit aici în casa de oieri, unde nemuritoarea noastră artă s-a întîlnit cu arta la fel de nemuritoare a celebrului Picasso, ale cărui modele au fost țesute la comandă pe gherghefurile din Săliște. Țesătoarea nu are un nume precis. Are prea multe, vine de demult și merge departe, făcîndu-se mesajul culturii noastre populare trecute, prezente și a celei viitoare.

ROMULUS LAL

Primii oaspeți la „Perla Moldovei"

Zilele acestea au sosit la stațiunea Slănic Moldova primii 1.100 oaspeți din cei 28000 oameni ai muncii care în cursul acestui an vor beneficia de apele tămăduitoare și tratamentul complet oferit în cadrul stațiunii. Cei ce nu vin prima dată aici, vor constata cu satisfacție numeroase schimbări în ceea ce privește sporirea gradului de confort prin modernizarea a numeroase vile. Acum sînt în curs de execuție lucrările de introducere a încălzirii centrale la alte 8 vile. Colectivul stațiunii balneoclimaterice Slănic Moldova e pregătit să întîmpine cu toată căldura pe oamenii muncii îndrăgostiți de „Perla Moldovei".

ION CHIRIC

Identificarea meșterului Manole

O legendă cu mult colorit istoric spune că la Bistrița, ar fi existat înainte de 1490 o capelă ridicată în cinstea sfîntului Procopiu. (În legătură cu icoana acestui sfînt se păstrează în tradiția locală, o întîmplare cu semnificație simbolică. În memoria unor minuni care i-a scăpat viața — Barbu Craiovescu a ridicat mai tîrziu mănăstirea). Imaginea primei ctitorii originare a Bistriței nu se cunoaște, ea a fost distrusă cu tunurile de Mihnea cel Rău în 1509 ca răzbunare pentru fuga peste Dunăre a Craioveștilor, care nu-l mai voiau domn, dar e refăcută, în 1519, de același ctitor, cu ajutorul noului domnitor, așa cum rezultă și din adăugirea: „Per alias Valachiae Vayvod".

Reclădită cu ajutorul lui Neagoe Basarab, care-și serbează aci și nunta sa cu Doamna Despina, ctitoria boierilor Craioveești începe să cunoască din ce în ce mai mult o strălucire care o deosebește mult de alte ctitorii. Potrivit vechii pisanii a mănăstirii aflăm că printre meșterii de seamă care au lucrat la ridicarea ei a fost și unul „Mane mină de aur" nume găsit și pe un fragment din chenarul ușii vechii mănăstiri; un meșter deosebit de iscusit, care a lucrat apoi la mănăstirea Dealu, la biserica Mitropoliei din Tîrgoviște și, la urmă, la mănăstirea Curtea de Argeș, fapt care a făcut pe cercetători să identifice în el pe... Meșterul Manole.

N. D. CARPEN

Ședința lărgită a Consiliului învățămîntului de cultură generală

În zilele de 15 și 16 ianuarie a.c., s-a desfășurat în Capitală ședința lărgită a Consiliului învățămîntului de cultură generală Lucrările au fost conduse de acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului.

S-au dezbătut măsurile preconizate în studiul elaborat de Ministerul Învățămîntului, pe baza sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al P.C.R., privind problemele fundamentale ale dezvoltării învățămîntului de cultură generală.

Au luat cuvîntul numeroși participanți, șefi ai secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare, directori și profesori din școli generale și licee, pedagogi, psihologi și sociologi, cadre didactice din învățămîntul superior, academicieni și alți oameni de știință. Vorbitorii au apreciat favorabil măsurile cuprinse în studiu și au făcut, totodată, observații și propuneri judicioase pentru îmbunătățirea lor.

La ședința Consiliului a luat parte tovarășul Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

(Agerpres)

• CONTINUĂRI

MINI-DRAMA

alei lungi și desnădăjduitoare în ceața după-amiezii. **Aș vrea să revin la soțul meu, mi-a spus, și nu știu cum!".** Aș fi vrut să pot zîmbi: ciudat lucru să ceri sfatul unui bărbat complet străin asupra unei probleme personale esențiale. Dar n-am putut zîmbi. Fața îi era contorsionată și albă. Era atît de albă încît mi se părea, cînd se uita la mine, așteptînd să-i răspund, că îi văd clar pistruii apărînd și dispărînd, parcă spărgîndu-se, în jurul nasului smiorcăit mereu — ceva asemănător cu bășicuțele de acid într-un pahar cu sifon rece... Cu o sinceritate jenantă pentru ascultător a mărturisit că dacă ar închide ochii și ar pune degetul pe hartă, tot în alt loc, este imposibil să nu fie în imediata apropiere o localitate unde să nu fi avut o „aventură", dacă nu mai multe. Simțeam cum roșesc și mi-era penibil în atmosfera aceea de melodramă „dură" pariziană. A precizat, repede, că banii n-au interesat-o niciodată. „Aluzia" m-a dezamăgit, pentru că, sîcîind-o cu întrebări, am dedus călătorii dese, multe, vagoane-lits, vagoane-restaurant, hoteluri, plajă și regiuni montane, ce mai, **Doamna** călătorise mai mult decît mine în 10 ani de gazetărie. **„Dar ceilalți, ei, ce spuneau?"** Mă refeream la familie, rude, cunoștințe apropiate. **„Nimic. Mă iubeau, mă divinizau. Într-o noapte am venit beată și lovită, dar mama a stat două zile la căpătîiul meu!"** Despre soții legitimi foarte puține amănunte. Cum aflau capitole din minidrama **Doamnei** deveneau reci, aspri, neglijenți cu dînsa, mai ales că o dată începută „răceala", ea le dădea prilejul să fie chiar drastici. Cu fiecare încerca să-și continue facultatea (geologie!) dar după un semestru, sau, mai ales în perioada de practică, cum se spune dădea iarăși cu oiștea în gard. Pînă acum nu lucrase niciodată. Un lung, lung dolce farniente, un concediu în care zilele se succedau aidoma, între 12—13, deșteptarea, între 2—4 culcarea. Acum însă hotărîrea era luată. Va lucra. Începînd de la cel mai umil post. Se va reînscrie la fără frecvență, într-un centru universitar unde n-o știe nimeni (m-am gîndit că poate toate centrele figurau pe „harta" inimii sale), nu se poate să nu reușească. Mai are destulă energie și are și fetița. Numai că nu știe cum ar putea face să o ierte soțul, să-l facă să se reîntoarcă la ea ca și cum nimic n-a fost. Doar s-a schimbat complet. Auzise că în nu știu cît răstimp toate celulele din corpul omenesc se schimbă, deci și fizic este alta! **„Da, am răspuns, ca nouă! Însă cu care dintre soți ați vrea să vă împăcați?".** Ca mai toate lucrurile simple, întrebarea mea logică a descumpănit-o. **„Cum de v-a venit ideea?"** am ajutat-o. Era vorba și despre clopotul atît de negru al singurătății sub care se zbătea de cînd luase hotărîrea înnoitoare (șase luni și jumătate!) dar mai ales de o replică a copilei care creștea, ca în povești, tot mai mare și mai frumoasă: **„Mamă, aș vrea să-l văd pe tata!"** Și, fără să vrea, răspunsese așa cum întrebasem eu: **„Pe care, Daniela?". „Pe cel mai bun dintre ei"** i-am sugerat consolînd-o. **„Acela s-a căsătorit. Nici nu mai știe că am fost cîndva împreună".** M-am gîndit tot simplu și puțin naiv: de ce nu cu tatăl copilului? Și i-am spus-o: **„Acela nu mi-a fost soț. Era un derbedeu"! „Toți trei m-au iubit nebunește și eu i-am iubit la fel!"** Fără să vreau am rîs, apoi am simulat o tuse. Îmi amintise de Bubulina marelui Zorba. Și iarăși m-a apăsat atmosfera ce plana în jurul acelei Doamne. **„Deci nu aveți nici o preferință?" „Ba da, a fost răspunsul. L-aș vrea pe ultimul. Pe ceilalți i-am părăsit eu. Acesta însă m-a părăsit el. Și știu că nu poate dormi din cauza mea, e ca și nebun că nu poate învîrti înapoi roata timpului, m-ar vrea curată, măcar onestă, măcar ca... știu eu, încă o mie altele. Dar îmi dau seama că sînt un caz rar, patologic. Numai laudele, complimentele, lingușelile m-au adus la nesimțirea în care am trăit. El, este tehnician, e în Capitală... Cum să-l aduc aici, cum oare, n-aș vrea să creadă că mă țin de capul lui să ajung în București, ca să îmi fac de cap".** De data asta nu era vorba de cinism: **„Șanse de reușită?".** Mi-a răspuns repezit: **„Nu e vorba de șansă! Asta nu e joc! Știu că mă iubește — iar eu aș fi umbra lui. Dar cum să-l fac să mă creadă că de data asta nu mint, că este altceva și nu ceva urît?!"** Da, cumplit de grea întrebare. Mă luase confident pentru că eram necunoscut, bănuia că o să plec peste cîteva ore și de aceea mă ațintea cu fața ei albă, pe care mereu mi se părea că izvorăsc pistruii ca bășicuțele în paharul cu sifon — și mă întreba încet, dar apăsat, ca o somație: **„Cum? Cum? Ci răspunde-mi odată, cum?"**

ANONIMATUL

tr-un moment anual potrivit premiile acelor volume, care să fie cît mai aproape de semnificațiile noi ale acestor date interioare, promovînd deci mai mult decît niște cărți, în cazul distingerii unor lucrări de valoare autentică. Eroarea unui premiu n-a fost și nu va fi o catastrofă. Sîntem cu toții de acord, coeficientul de eroare e schimbător, deci trecător, așa cum sînt și au fost erorile accidentale de gust literar, important e însă totdeauna ca premiul literar și criteriile lui să nu se situieze pe terenul rigid al prejudecăților. Dar nu despre erori e vorba, ci de cuvenita omagiere a premiilor literare rezonabile. Ținînd, dacă nu de interesul de a sublinia evenimentele literare, cel puțin de preocuparea de a pune în valoare unele constante ale cărții de literatură. premiile literare s-au cerut mereu prețuite poate mai mult de cei ce le acordă decît de cei ce le primesc, pentru că premiile pot lega anii literari între ei, în timp ce un autor sau o carte au nu de puține ori nefericita șansă de a rămîne în urmă odată cu anii. De substanța continuității literare și de validarea perspectivelor ei ține pregătirea atentă a dezbaterilor critice în jurul cărților valoroase intrate în vederea premierii, după cum țin și momentele decernării, datele certe ale acordării premiilor, date prompte și conclusive, deci, pentru un final de an literar. Nepregătit în timp prin selecție critică deschisă (de reviste, de edituri, de publicitate și difuzare), ieșit din cîmpul de observație al activităților directe ale edituriilor, ale revistelor, ale criticii literare, neacordat la timp, un premiu bine-meritat poate ieși fără voie din vremea și din rosturile curente ale vieții literare și se poate pierde în anonimatul marginaliilor, oricîtă ceremonie s-ar cheltui la decernarea lui întîrziată.

TALIENII

talienilor prin propria lui meserie, l-au numit ca atare sau poate că tații lui erau os din osul lor, străbunicul și bunicul tatălui lor, tatăl și apoi el, ultimul, fiindcă băieți n-a avut, numai fete pe care le-a măritat, sînt sănătoase la casele lor, au copii și nepoți, iar meseria lui se vede că își cîntă cîntecul de lebădă-n familie de vreme ce ginerii nu s-au atins de ciocan și de daltă, nu i-au deprins meșteșugul și fac cu totul altceva, în altă parte poate că oamenii l-au numit astfel sau poate el însuși asta era, talian, prin neam de neamul lui. Și-a schimbat porecla în nume de vază, pe care și l-a purtat cu cinste și l-a încrustat pe multe colacuri de fîntînă, ziduri sau trepte mai înalte, cu două modeste inițiale: G.T. Adică Grigore Talianu. Cînd s-a născut era acolo acasă o lespede imensă de piatră, spartă la un cap de tatăl său. După ce s-a mărit a continuat el cu lucrul la piatră, a scos atîtea cruci și teici din această lespede, trepte și stîlpi încît a lărgit mereu curtea și a sădit-o cu viță de vie și pomi. Pînă la bătrînețe tot asta a făcut. Cucerea cu bună știință pămîntul recuperîndu-l metru cu metru din piatră și așezîndu-l pe rod, încît s-a umplut odată curtea bisericii de cruci, toate de mîna lui cioplite, cu dalta și ciocanul, pe-ndelete, iar casa a devenit ca o muche de deal în mijlocul unei grădini de legendă. Bătrîn acum și surd ca însăși piatra din care și-a smuls toată viața gîndurile, trece ca umbră prin grădina sa tînără.

CONCRETUL ȘI OPERATIVUL

tate vor asigura înlăturarea unor forme organizatorice administrative care au devenit o frînă pentru actuala etapă de desăvîrșire a construcției socialismului. Desființarea regiunilor și a raioanelor, cele două trepte intermediare, va determina lichidarea unor paralelisme și suprapuneri de atribuții și sarcini, va duce la apropierea conducerii centrale de partid și de stat de verigile de bază; comuna și orașul, vor da întregii munci un caracter concret și operativ.

Consider că împărțirea teritoriului țării noastre în cele 35 de județe, constituie o măsură atît de studiată, care corespunde într-o măsură mai mare cerințelor actuale ale dezvoltării economiei, științei și culturii. Elementul esențial în organizarea activității de stat la nivelul județelor îl va constitui operativitatea care reprezintă o categorie juridică de drept administrativ ce nu se referă numai la soluționarea promptă în cadrul termenelor legale a atribuțiilor date în competența lor și a solicitărilor din partea cetățenilor; ea presupune și rezolvarea lor eficientă și completă.

Noua organizare a teritoriului țării noastre creează condiții mai favorabile pentru creșterea răspunderii reprezentanților aleși de masele de cetățeni, deputații, aceștia fiind în permanent contact cu alegătorii, vor da curs mai operativ propunerilor făcute privind dezvoltarea edilitar-gospodărească a comunelor și orașelor patriei noastre. Totodată, consider că misiunea și răspunderea deputatului în contextul măsurilor adoptate, sporește considerabil, revenindu-i rolul de a mobiliza oamenii muncii la înfăptuirea complexelor sarcini puse în fața întregului popor de Conferința Națională a Partidului.

MĂSURI PROPICE

este un puternic centru economic și cultural ce poate influența favorabil și dezvoltarea unei localități ca, de pildă, Rupea. În acest sens are o mare importanță propunerea de a se acorda o mare atenție de pildă județelor și centrelor de județ mai puțin avanstate din punct de vedere economic și cultural.

Noua împărțire pe județe propusă va face ca o serie de orașe, care în trecutul poporului nostru au jucat un rol important, ca Alba Iulia, Tîrgoviște, Piatra Neamț etc. să iasă mai mult în evidență, să devină în viitor centre demne de trecutul lor glorios. Alte orașe, care în anii puterii populare au cunoscut o amplă dezvoltare — ca Reșița, Buzău, Tulcea și altele — vor deveni importante centre administrative și vor juca un rol deosebit în dezvoltarea județelor ale căror centre vor deveni. Consider ca foarte bună propunerea ca 31 de orașe să fie declarate municipii avînd o populație numeroasă și un mare rol economic și cultural pentru anumite zone sau pentru întreaga țară.

Dacă examinăm rețeaua de municipii propusă comparativ cu cea existentă în timpul regimului burghezo-moșieresc se poate constata cît de mult s-au dezvoltat economic și cultural anumite zone și centre ale țării. Este suficient să amintim numai cîteva din orașele propuse a fi declarate municipii: Baia Mare, Buzău, Hunedoara, Petroșeni, Suceava și altele care în trecut erau modeste tîrguri în care nimic nu se întîmpla. Este de subliniat propunerea ca în viitor să se acorde o atenție deosebită dezvoltării armonioase a tuturor orașelor țării, nemaivorbind de sistematizarea localităților rurale, acțiune de mare importanță după împărțirea administrativ-teritorială a țării. Noua împărțire teritorială va facilita dezvoltarea economică, progresul științei și culturii în țara noastră, înaintarea mai rapidă a poporului spre noi culmi ale civilizației. Ca om de știință mă consider mobilizat să contribui mai mult la activizarea factorilor care determină dezvoltarea multilaterală a patriei noastre socialiste, la creșterea nivelului de civilizație a poporului nostru.

EXAMENE

I. Facultatea de ingineri-fizicieni: „N-am avut impresia!"... Și zîmbește privind triumfal zecele obținut la chimie.

● *La matematică nu se tocește, ci se învață. E de presupus că studenta Maria Buse (anul II, grupa 202) a... învățat acum și acest lucru. Pentru examenul de azi ea a citit tot ce se putea citi, a reprodus tot ceea ce i s-a cerut să reproducă, dar cînd să interpreteze... Rezultatul? Numai nota 5.*

● *Diana Roșculeț pășise în Facultatea de drept cu... dreptul: S-a clasat pe locul I în urma concursului de admitere. Dar primul examen (la Organizații și relații internationale) n-a reușit să-l treacă. E o fată inteligentă, se exprimă frumos, e chiar studioasă, dar... a lăsat un capitol din curs necitit. „Ghinionul", se vede, n-a vrut s-o ocolească.*

Vom reveni zilnic cu relatări din sălile de examen.

SPORT • SPORT

Orașul Rîmnicul Vîlcea, poarta Văii Oltului, a îmbrăcat mantia albă. Peste gazonul și zgura terenurilor de sport s-a așternut liniștea. Unde și cum își continuă activitatea sutele de sportivi vîlceni?

★

Răspunsul îl aflăm vizitînd cîteva din bazele sportive ale orașului. Primul popas: Parcul Zăvoi. Lîngă liziera copacilor seculari pătrundem într-un adevărat complex sportiv: terenuri de fotbal, handbal, baschet, volei, pistă olimpică de atletism, bazin de înnot. Sub tribuna de beton întîlnim agitația febrilă de... șantier. Echipați în treninguri, zeci de elevi ai Liceului industrial forestier muncesc sîrguinciosi la terminarea pistei de atletism acoperită. Profesorul de educație fizică ION RUSU ne explică:

— Ani de-a rîndul spațiul de sub tribună a fost considerat nefolositor. Din inițiativa Consiliului orășenesc pentru educație fizică și sport s-a trecut la închiderea acestui teren printr-un zid de cărămidă cu ferestre largi. Mai avem de săpat și evacuat o parte din pămînt și inaugurăm o pistă de 100 metri dotată cu culoar de întoarcere, locuri de încălzire, magazie de materiale. Cîte asemenea spații nu stau nefolosite?

Tot în Parcul Zăvoi atenția ne este atrasă de o clădire veche, un fel de pavilion de vîndtoare, transformată și ea vremelnic în șantier.

— Aici au fost birouri cu cîțiva funcționari — ne întîmpină tovarășul ION ILIE — președintele C.O.E.F.S. și membru în biroul Comitetului orășenesc U.T.C. Ținînd seama de cadrul natural în care este situată clădirea, am propus să amenajăm un club sportiv cu trei săli: pentru box, haltere, lupte și un vestiar și baie. „Operația" se află în fază de finisare. Urmează montarea sobelor de teracotă și...

Iată și alte „resurse interne" privind dezvoltarea bazei materiale necesară sezonului rece. Spicuim cîteva:

Amenajarea a patru patinoare naturale; înființarea unui centru pentru învățarea patinajului; amenajarea a trei pîrtii de schi și săniuțe și a unei noi săli de sport la Grupul școlar forestier. De asemenea, la Liceul „Nicolae Bălcescu", prin închiderea unei pergole laterale sălii de sport, s-a creat un culoar spațios, util pentru practicarea gimnasticii la aparate. Tot aici, din inițiativa profesorului Petre Darie, și cu concursul unui părinte, fost sportiv de performanță, se va organiza un centru de învățarea hocheiului. La Combinatul de industrializarea lemnului se amenajează în prezent o popicărie modernă, tot acoperită. Se cuvine să facem o mențiune specială privind înșiruirea de mai sus: realizarea tuturor acestor obiective, datorită muncii tineretului, va însuma la capitolul investiții: 0,0 lei.

★

Calendarul sportiv al orașului cu 18 echipe de volei, zece de tenis de masă, 12 de handbal, opt de baschet și altele, în perioada iernii include competiții interesante: Cupele „16 Februarie", „8 Martie" (rezervată fetelor), un festival al zăpezii... Pe scurt, un maraton de 180 de zile de sport. Din păcate participanților li se oferă încă de la start și o serie de „obstacole". De doi ani sala de sport a Centrului școlar CENTROCOOP s-a transformat în dormitor. De atunci programul sportiv de aici a devenit o prezență scriptică, formală, la fel ca și promisiunile de a se reda destinației inițiale una din cele mai spațioase săli de sport din Rîmnicu-Vîlcea.

În setul „obstacolelor" se include „grija" T.A.P.L.-ului de a fora gheața patinoarului Zăvoi în scop comercial, anomalie de neconceput ținînd seama de realele posibilități naturale privind obținerea gheții; apoi „concursul" întreprinderii de construcții și prestațiuni care tărăgănează terminarea lucrărilor la clubul sportiv precum și faptul că la magazinul de specialitate, treningurile de măsură mijlocie, hanoracele, paletele pentru tenis de masă și alte materiale sportive solicitate în timpul iernii, există în scripte dar lipsesc cu desăvîrșire... în rafturi.

Tot în aceeași categorie se adaugă un minus surprinzător în activitatea unor organizații U.T.C. din întreprinderile și instituțiile orașului: lipsa de preocupare pentru organizarea activității sportive în perioada iernii, aprecierе întemeiată de faptul că la Fabrica „11 iunie", de pildă, popicăria zace nefolosită cu cimentul arenei cojit, cu parapetele rupte; la asociația sportivă „Voința" (cooperația meșteșugărească) există în magazie schiuri și săniuțe dar nu se folosesc; la amenajarea pistei acoperite a stadionului orașului ce va fi pusă în mod gratuit la dispoziția tuturor amatorilor de atletism au contribuit prin muncă voluntară numai elevii și absolut nici un tînăr din întreprinderi și instituții.

PAUL DAN

CÎND MERCURUL COBOARĂ VERTIGINOS

INFORMAȚII

Prim vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ilie Verdeț, a primit marți dimineața la Consiliul de Miniștri pe lordul Erroll of Hale, președintele Camerei de Comerț din Londra, care face o vizită în țara noastră.

Crucea Roșie a Republicii Socialiste România a hotărît să trimită ajutoare în alimente, îmbrăcăminte și medicamente populației italiene din unele localități din Sicilia care au avut de suferit de pe urma recentului cutremur de pămînt.

În cadrul „Zilelor filmului danez" care au loc în Capitală, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă a organizat marți seara la cinematograful „Republica" un spectacol de gală cu filmul „Foamea" — producție a studiourilor din Danemarca.

(Agerpres)

CINEMA • TELEVIZIUNE

Teatrul Național — Sala Comedia — **ROMEO și JULIETA** — ora 19,30, Sala Studio — **JOCUL ADEVĂRULUI**, ora 19,30; Opera Română — **BOEMA** — ora 19,30. Teatrul de operă — **CONTESA MARITZA**, ora 19,30; Teatrul de comedie — **OPINIA PUBLICĂ**, ora 20; Teatrul Lucia Sturdza Bulandra — **UN TRAMVAI NUMIT DORINȚA** — ora 20; Sala Studio — **COMEDIE PE ÎNTUNERIC**, ora 20; Teatrul Mic — **AMINTIREA A DOUĂ DIMINEȚI DE LUNI**, ora 20; Teatrul C. I. Nottara — sala Magheru — **HENRIC IV** — ora 19,30. Sala studio — **CÎND LUNA E ALBASTRĂ**, ora 20; Teatrul Țăndărică — **IARMAROCUL PITICULUI CLIP**, ora 19.

CĂUTAȚI IDOLUL
Republica (orele 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 17; 19; 21,15), București (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21).
UN BĂRBAT ȘI O FEMEIE
Luceafărul (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).
RĂZBOI ȘI PACE — seria I —
Capitol (orele 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30).
RĂZBOI ȘI PACE — seriile I și II
Modern (orele 9,30; 14; 18,30).
DOSARUL XII
Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9—16 în continuare; 18,15; 20,30).
UN NABAB MAGHIAR
Festival (orele 8,45; 11; 13,30; 16,00 18,30; 21).
CORIGENȚA DOMNULUI PROFESOR
Victoria (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), Grivița (orele 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 9,30; 11,30; 13,30; 15,30; 17,45; 20).
RĂZBUNĂTORII
Lumina (orele 9,30—16,30 în continuare; 18,45; 20,45).
BILLY MINCINOSUL
Central (orele 8,45; 10,45; 13,15; 16; 19; 21).
PROFESORUL DISTRAT
Union (orele 15,30; 18; 20,30 — duminica ora 10, joi și simbătă ora 18 — desene animate).
MARTIN SOLDAT
Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).
LORDUL DIN ALEXANDERPLATZ
Feroviar (orele 9,15; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15), Excelsior (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21).
COMISARUL X
Înfrățirea (orele 10,30; 16; 18; 20).
CONTELE BOBBY, SPAIMA VESTULUI SĂLBATIC
Buzești (orele 15,30; 18; 20,30).
REÎNTOARCEREA LUI SURCOUF
Dacia (orele 8—21 în continuare).
CÎND TU NU EȘTI
Bucegi (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Arta (orele 9—16 în continuare; 18,30; 20,45).
UN TAXI PENTRU TOBRUK
Unirea (orele 16; 18,15; 20,30).
CEA MAI LUNGĂ NOAPTE
Lira (orele 15,30; 18; 20,30).
REPUBLICA SKID
Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20).
CERUL ÎNCEPE LA ETAJUL III
Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30).
PROSTĂNACUL
Giulești (orele 15,30; 18; 20,30).
MARELE RESTAURANT
Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30).
VULTURII ZBOARĂ DEVREME
Pacea (orele 15,45; 18; 20,15).
LOANA
Cringași (orele 15,30; 18; 20), Vitan (orele 15,30; 18; 20,30).
EXCROC FĂRĂ VOIE
Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).
O SUTĂ UNU DALMAȚIENI
Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).
DRAGOSTEA UNEI BLONDE
Volga (orele 9,45; 11,45; 13,45; 16; 18,15; 20,30).
O FATĂ FERICITĂ
Viitorul (orele 15; 17; 19; 21).
FEMEIA NECUNOSCUTĂ
Colentina (orele 15,30; 18; 20,30).
FANTOMAS CONTRA SCOTLAND YARD
Miorița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).
REGINA ZĂPEZII
Moșilor (orele 15,30; 18; 20,30), Progresul (orele 15,30; 18; 20,30).
ROMANȚĂ PENTRU TROMPETĂ
Popular (orele 15,30; 18; 20,30).
ZOSIA — DOI
Munca (orele 16; 18,15; 20,30).
AL ȘAPTELEA CONTINENT
Cosmos (orele 14,30; 16,30; 18,30; 20,30).
OPERAȚIUNEA CROSSBOW
Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).
OCOLUL
Rahova (orele 15,30; 18; 20,30).
JOCURI NESCHIMBATE
Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).
MANUELA — FILE DIN ISTORIA SPORTULUI ROMÂNESC — SĂNĂTATEA MINTALĂ A COPILULUI — MAI BINE SĂ PREVENIM (PROFILAXIA TBC)
Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

TV

18,00 — Telecronica economică; 18,30 — Pentru copii; Micii meșteri mari; 19,00 — Clubul tinereții „O clipă în viață"; 19,30 — Telejurnalul de seară; 19,50 — Buletinul meteorologic; 20,00 — Interpretul preferat Mezzosoprana Zenaida Pally; 20,15 — Transfocator; 21,00 — Avanpremiera; 21,15 — Tele — cinemateca: „Jezebel"; 22,55 Telejurnalul de noapte.

de peste hotare

Patriot sud-vietnamez în timpul unei acțiuni de luptă

Teama lui Thieu

Thieu, Ky și generalii lor reușesc să-și armonizeze punctele de vedere într-o direcție : neliniștea față de ceea ce le rezervă viitorul. Lupta pentru posturile cele mai înalte nu s-a încheiat la Saigon nici după ultima distribuție a funcțiilor, dar, în prezent, mulțumiții și nemulțumiții par uniți de sumbra obsesie a zilei de mîine. Echipa Thieu — Ky supraviețuiește datorită protecției Washingtonului. Nimeni n-are îndoieli : fără sprijinul american autoritățile de la Saigon ar fi încapabile să reziste. Cu toate acestea, în vremea din urmă, Thieu își îngăduie uneori o stranie „libertate", îndrăznind să dojenească Washingtonul. Este adevărat, procedează cu precauție, își cîntărește frazele, evită orice afirmație care ar deranja peste măsură. Cum se explică, totuși, că Thieu emite în public păreri care ar putea fi interpretate ca avînd o tendință critică la adresa unor aspecte ale politicii americane ? S-ar părea că aceste declarații sînt menite să întărească pozițiile „ulilor" de la Washington, să blocheze orice încercare de a se renunța la sîngeroasa „escaladă", să lovească în cei care, mereu mai numeroși în S.U.A., afirmă că o reglementare realistă nu ar dăuna prestigiului Americii. Thieu și Ky, care știu că Washingtonul este divizat în privința căii ce trebuie urmată, leagă viitorul lor de continuarea agresiunii americane în Vietnam. Ei se tem că în momentul în care poporul sud-vietnamez (care recunoaște în F.N.E. exponentul său autentic) va avea posibilitatea să se exprime liber, actuala grupare conducătoare de la Saigon va dispare de pe scena politică. Astfel se explică de ce Thieu convocînd luni seara pe directorii ziarelor sud-vietnameze, le-a rostit un lung discurs din care n-au lipsit reproșurile mai mult sau mai puțin voalate la adresa S.U.A. Thieu n-a avut abilitatea necesară pentru a-și ascunde îngrijorarea față de eventualitatea unei soluții pașnice. El a respins ca fiind „absurdă" încetarea bombardamentelor americane asupra R. D. Vietnam, a refuzat să ia în considerare orice eforturi de pace, etichetîndule drept „capcane" și „a preconizat să se adopte o linie dură" (agenția U.P.I.). În esență, el a afirmat că regimul său falimentar „trebuie în mod firesc să dețină rolul central în orice evoluție legată de evenimentele din Vietnam". Cererea o întemeiază pe faptul că guvernul său ar fi fost „ales în mod ADECVAT" (observați : cuvîntul „liber" nu l-a utilizat în legătură cu farsa electorală de anul trecut, deși de obicei liderii saigonezi nu se dovedesc înzestrați cu simțul ridicolului). Agenția U.P.I. este de părere că „cuvîntarea lui Thieu pare să reflecte temerile crescinde ale anumitor oficialități sud-vietnameze" în legătură cu intențiile de viitor ale S.U.A. și mai ales în ceea ce privește măsura în care Washingtonul intenționează a atribui Saigonului „rolul central" la care acesta rîvnește. Desigur, Washingtonul pretinde — fără a fi luat în serios — că acționează în Vietnam „la cererea" autorităților de la Saigon dar pretutindeni în lume se știe că aceste „autorități" sînt produsul intervenției americane.

Thieu a polemizat în discursul său și cu opinia publică internațională căreia i-a reproșat că insistă pentru curmarea bombardamentelor asupra R.D. Vietnam. Războtea în frazele sale furia neputincioasă a unei marionete care se teme pentru soarta ei. Cu atît mai mult cu cît chiar la Saigon, după cum transmite Barry Kramer, corespondentul agenției ASSOCIATED PRESS, „un grup de aproximativ 20 de sud-vietnamezi, dintre care mai mulți foști membri ai guvernului, au difuzat un nou plan amănunțit pentru reglementarea pe calea tratativelor a războiului din Vietnam". Kramer arată că autorii planului „doresc să-și păstreze anonimatul deoarece se tem de represalii din partea guvernului".

Oficialitățile americane de la Saigon au reacționat la cele spuse de Thieu prin mutism. Ziariștilor care cereau precizări li s-a refuzat orice comentariu. Totuși, observa FRANCE PRESSE, „nu se ascunde o anumită surpriză în fața tonului criticilor vizînd Statele Unite". Washingtonul a socotit necesar să calmeze pe liderii saigonezi. Departamentul de Stat, chiar prin conducătorul său Dean Rusk, a afirmat că declarația de la Canberra „rămîne valabilă". Or, la Canberra președintele Johnson a promis lui Thieu continuarea „escaladei". Deci, Washingtonul se angajează încă o dată să promoveze pe mai departe actuala politică agresivă.

Thieu, Ky și ceilalți își vor regăsi liniștea ? Puțin probabil. Frica de viitor este paralizantă...

M. RAMURĂ

CONVORBIRILE ROMÂNO — CEHOSLOVACE

PRAGA 16. — Corespondentul Agerpres, Eugen Ionescu, transmite : Marți au început la Praga convorbirile dintre Maxim Berghianu, președintele Comitetului de Stat al Planificării din Republica Socialistă România, și Oldrich Cernik, vicepreședinte al guvernului cehoslovac, președintele Comitetului de Stat al Planificării din R. S. Cehoslovacă, cu privire la colaborarea economică dintre cele două țări pe perioada 1971—1975. La convorbiri participă, de asemenea, specialiști.

A 20-a aniversare a Tratatului româno — bulgar

COCTEIL LA SOFIA

SOFIA 16. — Corespondentul Agerpres, Gh. Ieva, transmite : Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între România și Bulgaria, ambasadorul Republicii Socialiste România la Sofia, Nicolae Blejan, a oferit marți un cocteil în saloanele ambasadei.

Au luat parte Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, Gheorghi Traikov, președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria, Boian Bilgaranov, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.B., președintele Consiliului Național al Frontului Patriei, Tano Tolov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Petăr Tancev, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, acad. Sava Ganovski, președintele Biroului Adunării Populare a R. P. Bulgaria, membri ai C.C. al P. C. Bulgar, ai Prezidiului Adunării Populare și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, generali și ofițeri superiori, oameni de știință, artă și cultură, ziariști.

Au luat parte, de asemenea, șefii misiunilor diplomatice acreditați la Sofia.

Cocteilul s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Forțele britanice din Asia și Golful Persic vor fi retrase pînă în 1971

Expunerea premierului Wilson

Premierul britanic Harold Wilson a expus marți după-amiază, în Camera Comunelor, programul măsurilor de economie pe plan extern și intern, menite să ducă la o redresare a situației economiei naționale. Obiectivul acestor economii, devenite necesare în urma devalorizării lirei sterline, este reducerea cheltuielilor guvernamentale, în viitorii trei ani, cu un miliard lire sterline. Printre principalele măsuri de economie anunțate de premierul britanic se numără următoarele : în domeniul militar — retragerea pînă la sfîrșitul anului 1971, cu patru ani mai devreme decît era prevăzut, a tuturor trupelor britanice din Extremul Orient și Golful Persic, urmînd ca cele din Hongkong și cîteva teritorii dependente să fie menținute ; anularea disputatei comenzi de 50 de bombardiere americane cu geometrie variabilă „F-111" ; noi negocieri cu guvernul vest-german asupra compensațiilor în devize pentru cheltuielile de întreținere a trupelor britanice staționate în Germania Occidentală. În domeniul lucrărilor publice se prevede reducerea investițiilor de stat pentru construcția de șosele și amputarea programului construcției de locuințe. În domeniul educației publice se preconizează amînarea cu trei ani, din 1971 pînă în 1973, a ridicării vîrstei de școlarizare obligatorie de la 15 la 16 ani, reducerea programului construcției de noi școli și suprimarea unor înlesniri alimentare acordate pînă acum unei categorii de școlari.

„Sclavie camuflată"

● Un document revelator despre situația băștinașilor angolezi ● Memoriul generalului Antunez

Atunci cînd, în octombrie trecut, generalul Joao Antunez părăsea postul de guvernator general al Angolei, faptul era înregistrat ca o surpriză. Antunez fusese considerat pînă atunci ca unul din colaboratorii apropiați ai lui Oliveiro Salazar. Surpriza apărea cu atît mai mare cu cît în lunile care au urmat, generalul n-a fost numit într-o funcție „de suprafață" și nici n-a mai fost văzut la manifestări publice.

Un document publicat săptămîna trecută în ziarul brazilian JORNAL DO BRASIL, aduce lumină în cazul Antunez. Este vorba de copia unui memoriu adresat de fostul guvernator general al Angolei, în septembrie 1967 președintelui Portugaliei, Tomas.

Memoriul lui Antunez conține, în esență, o analiză a cauzelor care au determinat ceea ce el numește „o veritabilă decimare a populației angoleze". Din memoriu reiese că multe din localitățile Angolei rămîn pur și simplu pustii datorită emigrației în masă provocată de situația insuportabilă creată băștinașilor. „Oamenii fug în masă părăsindu-și pămîntul și casa — scrie Antunez — iar teritorii întregi devin pustii". Potrivit calculelor autorului memoriului în ultimul deceniu Angola a pierdut în urma emigrării aproape 550 000 de băștinași. Populația se reduce actualmente în fiecare an cu cel puțin 80 000 de oameni. În afară de consecințele emigrației, colonia portugheză are — așa cum semnalează fostul guvernator general — „mari pierderi demografice și din cauza mortalității extrem de ridicate a băștinașilor". Cauzele acesteia constau în lipsa totală de asistență medicală, în subnutriție, în condițiile neomenești de viață și de muncă. Toate aceste nenorociri — se spune în memoriu — sînt rezultatul politicii administrative (a Portugaliei n.n.) din ultimii 60 de ani. „Cea mai evidentă expresie a pauperizării o constituie scăderea considerabilă a natalității" și mai ales „nivelul înfiorător al mortalității infantile". Cît de tragică este situația, se poate desprinde și din accentele pe care o asemenea personalitate militară ca Antunez nu le poate evita. „Cifrele sînt mute și indiferente — scrie autorul memoriului — ele nu strigă, nu vorbesc despre durere. Trebuie să mergi să vezi singur cum stau lucrurile. Cei care vor să vadă și să propună soluții bune trebuie încurajați iar nu trimiși în exil ca persoane indezirabile. Este nevoie de un număr mai mare de medici și personal medical. Ceea ce există acum este aproape egal cu zero. Sistemul birocratic și împletirea complexă a intereselor personale ale unui număr mic de mari proprietari reduc asistența medicală la o simplă aparență. Afirm că pentru populația băștinașă din Angola ocrotirea sănătății este absolut inexistentă. Mortalitatea infantilă se ridică pînă la 65 la sută. Mortalitatea în rîndurile muncitorilor de pe plantații atinge adesea 40 la sută. Vîrsta medie nu depășește 36 de ani". Ca urmare a acestui fapt — remarcă Antunez „o mare parte din populație se refugiază în străinătate, în țări africane apropiate, iar restul se apropie treptat de exterminare fizică. Măsurile luate de noi (adică de guvernul portughez), dacă în genere au fost luate, sînt în cea mai mare parte măsuri birocratice care nu fac decît să constate o situație tragică și nu promovează nici cu un pas rezolvarea ei".

În continuare Antunez descrie în memoriul său sistemul sălbatic al muncii forțate de care după cuvintele sale „sînt absolviți numai morții". Recrutarea forțată a muncitorilor cu ajutorul căpeteniilor triburilor de băștinași — constată fostul guvernator — nu poate fi considerată în nici un caz altfel decît ca o sclavie camuflată. În 80 de cazuri dintr-o sută muncitorul angajat prin asemenea „contracte forțate" nu poate obține salariul minim prevăzut de lege, ci el lucrează numai pentru o remunerație neînsemnată la arbitrariul proprietarului funciar. „În trecut — scrie Antunez — proprietarul considera omul pe care-l cumpăra drept un bun al său și avea grijă de el la fel ca și de un cal sau un taur. În Angola muncitorul nu e cumpărat, ci arendat. Pe proprietar nu-l interesează dacă lucrătorul se îmbolnăvește sau moare pentru că în locul lui arendează imediat un altul". Antunez își exprimă părerea că „o continuare a unor asemenea practici nu poate decît să ridice împotriva Portugaliei nu numai o populație ajunsă la capătul încercărilor ci și o lume întreagă care în secolul nostru este foarte sensibilă".

Memoriul zguduitor al lui Antunez aruncă lumină asupra celor ce se întîmplă în coloniile portugheze. Regimul lui Salazar a pus la dosar acest memoriu iar pe autorul său l-a îndepărtat, considerîndu-l, probabil, „neindicat" pentru postul de guvernator în Angola. Cu toate precauțiile autorităților de la Lisabona adevărurile semnalate de generalul Joao Antunez au ajuns totuși de notorietate publică.

E. R.

pe scurt

● ÎN SEARA ZILEI de 15 ianuarie a avut loc în sala de concerte „Rudaki" din Teheran, spectacolul de gală dat de ansamblul de dansuri și cîntece populare „Oltenia", în prezența șahului Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr și împărătesei Farah. Spectacolul s-a bucurat de un frumos succes, artiștii și conducerea ansamblului fiind personal felicitați de șah și împărăteasă la încheierea spectacolului.

● ÎNTR-O CONVORBIRE avută cu un grup de ofițeri și generali egipteni, înaintea repatrierii acestora, în cadrul schimbului de prizonieri, Moshe Dayan, ministrul apărării al Izraelului, s-a pronunțat pentru coexistența Izraelului cu țările arabe. „Cred într-o soluție pașnică, a declarat el, și sînt convins că noi putem încheia pacea și rezolva odată pentru totdeauna în condiții pașnice problema refugiaților".

● LA SEDIUL ACADEMIEI de Științe a Republicii Cuba a avut loc luni o reuniune în cinstea delegației române care a participat la Congresul cultural de la Havana. Au luat parte Antonio Nunez Jimenez, președintele Academiei de Științe, directori și cercetători ai celor 26 de institute de cercetări ale Academiei. Luînd cuvîntul, Antonio Nunez Jimenez a salutat pe membrii delegației române la Congres și a exprimat mulțumiri Academiei române pentru ajutorul pe care îl acordă Academiei de Științe a Republicii Cuba. În continuare, prof. univ. Barbu Zaharescu, membru corespondent al Academiei, a vorbit despre politica economică a României. Acad. Eugen Pora a prezentat viața și opera marelui biolog român, fondatorul speologiei, Emil Racoviță.

● ÎN ZILELE de 15 și 16 ianuarie, anunță agenția TASS, Leonid Brejnev, Nikolai Podgornii și Alexei Kosighin au făcut o vizită neoficială la Berlin.

După cum s-a comunicat oficial, conducătorii sovietici au avut întîlniri și convorbiri cu Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat, Willi Stoph, președintele Consiliului de Miniștri, Erich Honecker, secretar al C.C. al P.S.U.G., și alți conducători ai P.S.U.G.

● CERCURILE INFORMATE din Londra relevă că Marea Britanie și Sudanul au căzut de acord să restabilească relațiile diplomatice, rupte anul trecut în urma conflictului izraelo-arab. Cercurile amintite precizează că reluarea relațiilor se va produce, după toate probabilitățile, înainte de sfîrșitul acestei luni.

● LA AMBASADA ROMÂNĂ din Paris a avut loc un cocteil, la care au participat oameni de știință români din diverse domenii, aflați la specializare în Franța, precum și numeroase personalități științifice din Franța, academicieni, profesori universitari și conducători ai instituțiilor unde își desfășoară activitatea cercetătorii români.

Vești bune de la Capetown și Stanford

● STAREA SĂNĂTĂȚII pacientului Blaiberg continuă să se amelioreze și ea este considerată în momentul de față „foarte satisfăcătoare", se anunță în buletinul medical publicat de spitalul Groote Schuur marți dimineața.

● UN BULETIN MEDICAL dat publicității de Clinica Universității Stanford din California anunță că starea sănătății lui Kasperak, căruia la 6 ianuarie i s-a efectuat o greșită de inimă, continuă să se amelioreze ușor, după operația de duminică, cînd i s-a făcut ablațiunea vezicii biliare și drenarea căilor biliare.

VIRUS PRODUS ÎN EPRUBETĂ

Biochimiștii americani, dr. Arthur Kornberg, de la Universitatea Stanford, și dr. Mehren Goulian, de la Universitatea din Chicago, au anunțat că au reușit pentru prima oară să producă în eprubetă un virus ADN pe deplin activ, adică el poate da naștere la anumite reacții specifice, dar fără să se precizeze că este vorba de o materie vie.

Potrivit celor doi biochimiști, nu există o definiție acceptată a cuvîntului viață, dar ei au reușit să creeze un virus viu, capabil să se reproducă.

În cadrul unei conferințe de presă, dr. Kornberg a spus că noua descoperire ar putea permite în decurs de zece ani, modificarea genelor pentru a produce schimbări biologice specifice la oameni și animale.

CONTINUĂ EVACUAREA TRUPELOR GRECEȘTI DIN CIPRU

Unități navale ale marinei grecești au sosit în portul cipriot Famagusta pentru a participa la evacuarea restului trupelor grecești care se află pe insula Cipru. Această retragere are loc, după cum se știe, în baza unui acord intervenit între Grecia și Turcia. Termenul stabilit de acest acord pentru retragerea trupelor grecești este de 45 de zile, și el expiră săptămîna aceasta.

Cunoscutul om politic grec, Andreas Papandreu, eliberat recent din închisoare și autorizat să plece în străinătate, a sosit la 16 ianuarie la Paris. El a informat pe corespondenții de presă de la Paris că peste două zile va face o amplă declarație asupra „dramei din Grecia".

Tragic bilanț după cutremurul din Sicilia

● 600 de morți și peste 1500 de răniți ● Așezări distruse în întregime ● Măsuri luate de autoritățile italiene

Bilanțul aproximativ al cutremurului de pămînt care s-a produs luni în partea occidentală a Siciliei se ridică la 600 morți, peste 1 500 de răniți și imense pagube materiale, informează agenția FRANCE PRESSE.

Cutremurul a cuprins o zonă triunghiulară, situată între localitățile Palermo — Trapani — Agrigento, distrugînd complet mai multe mici așezări ca Gibellina, cu peste 5 000 locuitori, Calparuta, cu aproximativ 3 000 locuitori, Poggioreale, cu circa 2 700 locuitori și Montevago, cu 3 000 locuitori. În acest din urmă oraș au murit, potrivit datelor Ministerului pentru Lucrările Publice, 300 de persoane.

Populația insulei a fost cuprinsă de panică. Începînd de duminică de la ora 12,29 GMT și pînă luni la ora 22,20 GMT, nu mai puțin de șase cutremure au fost înregistrate în partea de vest a Siciliei. Cel mai puternic cutremur, avînd intensitatea de 9 grade pe scara Mercalli, s-a produs luni la ora 2,02 GMT. În localitatea Montevago pare să existe cel mai mare număr de victime, deoarece populația din aceasta localitate s-a încrezut în rezistența caselor fără etaj.

O grămadă de blocuri de piatră, din care se aud uneori gemete și apeluri disperate ale unor persoane îngropate de vii de vreo 15 ore, acesta este aspectul tragic pe care-l oferă Gibellina, una din cele trei localități complet distruse de cutremurul de acum două nopți, scrie agenția FRANCE PRESSE într-un reportaj din Sicilia. Prioritatea este acordată răniților, persoanelor prinse încă între dărîmături. Există puține case rămase în picioare.

Și la Palermo spectacolul este impresionant, mai ales în cartierul San Lorenzo. Pe o distanță de mai mulți kilometri, de o parte și de alta a unui mare bulevard, staționează automobilele, adesea pe două rînduri, transformate în dormitoare. Se disting cu greu bărbații și femeile care-și strîng în brațe copiii înfășurați în pături.

Autoritățile italiene au luat o serie de măsuri pentru a ajuta populația sinistrată. Detașamente de carabinieri și ale armatei au fost trimise de urgență la fața locului pentru a desfășura operațiunile de salvare. Marți dimineață a plecat în Sicilia președintele republicii, Giuseppe Saragat, ministrul afacerilor interne, Paolo Emilio Taviani, se află la fața locului de luni pentru a urmări desfășurarea lucrărilor. Președintele Consiliului de Miniștri, Aldo Moro, a convocat marți guvernul pentru a examina situația creată în urma cutremurelor.

Tensiune la Madrid

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

În ciuda măsurilor de securitate adoptate de autoritățile spaniole, în cartierul universitar din Madrid, continuă de cîteva zile incidentele violente declanșate ca urmare a închiderii pînă în aprilie, a Facultății de științe politice și economice.

La mijlocul săptămînii trecute studenții Universității din Madrid au organizat o demonstrație de protest împotriva măsurilor represive ale poliției. Detașamentele de ordine au intervenit cu brutalitate pentru a împrăștia pe participanții la manifestație. 3 000 de studenți de la Facultatea de litere au hotărît în cursul unei adunări să declare o grevă în semn de solidaritate cu colegii lor de la Facultatea de științe politice și economice. Potrivit relatărilor ziarului LE FIGARO, vineri după-amiază s-au produs ciocniri violente. Cînd studenții de la Facultatea de științe au încercat să organizeze o „adunare liberă", poliția a intervenit încercînd să împrăștie manifestația studențească. Ziarul citat relata că pînă spre seară au continuat incidentele. Loviturile de bastoane și „bombardamentele" cu pietre au provocat numeroase victime în cele două tabere. În cursul adunării participanții au scandat lozinci ostile autorităților cerînd instaurarea unui regim democratic în universitățile spaniole ; au fost arse ziare locale în semn de protest împotriva relatărilor false ale presei privind desfășurarea incidentelor din orașul universitar.

Spre seară trei sute de studenți, urmăriți de poliție s-au refugiat în incinta Facultății de științe. Importante forțe polițienești au asediat clădirea încercînd să evacueze pe studenți.

Simbătă „ostilitățile" au fost reluate. În primele ore ale dimineții, sute de studenți s-au îndreptat spre Ministerul Educației Naționale încercînd să protesteze împotriva închiderii Facultății de științe. Imediat și-au făcut apariția cordoanele polițienești : 30 de studenți au fost arestați. La începutul săptămînii în curs, studenții de la Facultatea de litere și filozofie au organizat o nouă manifestație în sprijinul revendicărilor lor. Reacția poliției a fost aceeași.

După cît se pare, tensiunea de la universitatea din Madrid nu numai că nu promite a se atenua, dar riscă să se extindă și asupra altor centre universitare din Spania. Agravarea situației din facultăți „coincide cu înăsprirea atitudinii autorităților hotărîte să pună capăt agitației studențești, devenită cronică după începutul lui noiembrie trecut". (LE FIGARO). Observatorii au remarcat că hotărîrea de a închide porțile Facultății de științe politice și economice este o tentativă a oficialităților de a-i determina pe cei 4 000 de studenți ai facultății „turbulente" să se reînscrie la cursuri după sesiunea de examene din februarie. Astfel, autoritățile vor avea posibilitatea să nu aprobe reînscrierea studenților considerați răspunzători pentru demonstrațiile ce se desfășoară de mai bine de două luni.

După ședința Consiliului de Miniștri, reunit, sub președinția generalului Franco, la Madrid sînt așteptate noi măsuri represive împotriva mișcării studențești democratice. Dar mulți observatori din Madrid apreciază că asemenea măsuri de intimidare nu vor putea restabili calmul în „cetățile universitare" ale Spaniei.

IOAN TIMOFTE

Incidente la Bagdad

Poliția irakiană a intervenit pentru a împrăștia pe studenții greviști de la Universitatea din Bagdad. Patru studenți au fost răniți, se precizează într-un comunicat oficial publicat de Consiliul de Miniștri al Irakului. Postul de radio Bagdad a difuzat ieri pentru prima dată amănunte asupra manifestațiilor care s-au produs luni la Universitatea din Bagdad în urma demisiei a șase membri ai guvernului. Studenții au declanșat o grevă și au manifestat pe străzile orașului Bagdad. Guvernul cere studenților să revină la cursuri. În comunicat se arată, de asemenea, că „elemente imperialiste și reacționare caută să creeze dezordini în țară".

Dificultățile Comisiei tripartite pentru Yemen

Ultimele știri transmise de agențiile de presă arată că sarcina Comisiei tripartite însărcinată să netezească drumul restabilirii păcii în Yemen devine din ce în ce mai dificilă mai ales că în ultimul timp au intervenit disensiuni chiar în sînul comisiei formată din reprezentanții Sudanului, Irakului și Marocului. În timp ce reprezentanții Sudanului și Marocului se pronunță în favoarea prezenței la tratative a membrilor familiei imamului Badr, reprezentantul Irakului cere excluderea acestora. În seara zilei de 15 ianuarie, premierul sudanez, Mahgoub președintele organismului tripartit a convocat pe ceilalți doi membri ai comitetului — ministrul afacerilor de externe al Irakului, Khairallah, și ambasadorul Marocului în Liban, Ben Souda — pentru a studia protestul remis celor trei de ambasadorul republicanilor yemeniți, Rahman Al Baydani. Reprezentantul guvernului de la Sanaa făcuse cunoscut în nota sa că prezența în fața comitetului a prințului Ben Yehia, membru al familiei regale, contravine acordurilor încheiate la Khartum între președintele R.A.U., Nasser, și regele saudit, Feisal. Într-o declarație făcută presei marți Mahgoub a arătat că audiența acordată prințului yemenit nu contravine acordului intervenit între Nasser și Feisal. El a mai comunicat că comitetul tripartit „a stabilit un plan de acțiune care prevede inițierea unor contacte cu diferitele fracțiuni yemenite".

PARIS: revendicări studențești

Studenții în medicină de la toate facultățile franceze, relatează agenția FRANCE PRESSE, au declanșat luni o grevă pentru a protesta împotriva recentului proiect de reformă propus Consiliului de Miniștri de către Jean Jeanneney, ministrul pentru problemele sociale. Printre alte revendicări ale participanților figurează accesibilitatea pentru toți studenții la concursurile de interni, crearea posturilor de interni în spitalele universitare și reducerea externatului de la 4 la 2 ani.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii". Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Telefon 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".